

Címzett: Igazságügyi Minisztérium
Székhely: 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 4.
Központi postacím: 1357 Budapest, Pf. 2.
E-mail: lakossagszolgalat@im.gov.hu

Tárgy: Hivatalos állásfoglalás és tájékoztatás kérése fel nem használt kárpótlási jegyek ügyében
Tisztelt Igazságügyi Minisztérium!

Alulírott Takács János Zoltán (anyja neve: [REDACTED], születési hely és idő: Pásztó, [REDACTED]) (lakcím: Buják [REDACTED]) az alábbi megkereséssel fordulok a Tisztelt Minisztériumhoz.

Birtokomban található, fel nem használt, eredeti kárpótlási jegy, amelyeket családom vagy jómagam kaptunk a korábbi kárpótlási eljárások során. Mivel az elmúlt évtizedekben nem nyílt lehetőségem a jegyek törvényben rögzített, valós értékű felhasználására, a papírok a mai napig nálam maradtak.

Értesültem róla, hogy a kárpótlási jegyeket végleg törölték a Budapesti Értéktőzsde terméklistájáról. Tulajdonosként kötelező érvénnyel hivatkozom a kárpótlásról szóló 1991. évi XXV. törvényre, amely egyértelműen rögzíti, hogy a kárpótlási jegy a magyar állammal szemben fennálló, közvetlen követelést megtestesítő értékpapír. Mélyen sérelmesnek tartom, hogy az állam által törvényben garantált és szavatolt kárpótlási érték így teljes mértékben elveszítheti a funkcióját anélkül, hogy az állam mint kibocsátó eleget tenne a saját maga által vállalt garanciális és kártalanítási kötelezettségének a magánszemélyek felé.

Hivatalos adatok alapján az eredetileg kibocsátott kárpótlási jegyek mintegy 1,23%-a, megközelítőleg 2 milliárd forint névértékű értékpapír maradt a lakoságnál és a magánszemélyeknél. Ez az összeg állami szinten, a költségvetés egészét tekintve elenyésző, a károsult magánszemélyek és családjaik számára viszont súlyos, az állam mulasztása miatt bekövetkezett vagyonvesztést jelent.

Állampolgárként és választópolgárként hangsúlyozni kívánom, hogy a nemrégiben lezajlott kormányváltás és az új Kormány megalakulása mögött határozott társadalmi elvárás áll a múltból örökölt, évtizedes jogi és gazdasági igazságtalanságok érdemi rendezésére. Személyes választói döntésemet és az új vezetésbe vetett bizalmamat is az a meggyőződés vezérelte, hogy az új igazságügyi tárca szakít a korábbi elutasító gyakorlattal, és végre megnyugtatóan, a polgárok érdekeit szem előtt tartva teszi rendbe ezt az elhúzódó problémát.

Tájékoztatom a Tisztelt Minisztériumot, hogy a tőzsdei kivezetést és a jogfosztó intézkedéseket követően a károsult állampolgárok széles körű társadalmi összefogásba kezdtek, és a digitális térben (többek között a Facebookon működő „Kárpótlási jegy károsultak” közösségben) aktív

per-társasággá, érdekérvényesítő csoporttá szerveződtek. Ügyemben tehát nem egy egyedi, elszigetelt esetről, hanem több ezer, jogorvoslatra váró magyar állampolgár közös felháborodásáról és jogos követeléséről van szó, akik a kollektív jogi fellépés, valamint a hazai és nemzetközi bírósági utak igénybevételét készítik elő.

Példaként kívánok hivatkozni az egykori Rozmaring TSZ működési területét érintő solymári és pilisszentiváni károsultak esetére. Az ő évtizedes, megoldatlan helyzetüket az Országgyűlés a *2021. évi CXLV. törvénnyel* végül megnyugtatóan, méltányos pénzbeli kompenzációval rendezte. Álláspontom szerint a nálam maradt, de az állami mulasztások és a lehetőségek elmaradása miatt beragadt kárpótlási jegyek esetében is indokolt és jogilag megalapozott lenne egy hasonló, egyedi állami rendezés.

Ugyancsak hivatkozni kívánok az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkére, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 1. pótlólagos jegyzőkönyvének 1. cikkére, amelyek egyöntetűen védik a tulajdonhoz való jogot. Az Európai Unió jogelvei és az Emberi Jogok Európai Bíróságának állandó joggyakorlata szerint a törvényesen megszerzett állami értékpapírok és követelések vagyoni értékű jognak minősülnek. Ezen javak egyoldalú állami elértéktelenítése, a felhasználási csatornák elzárása méltányos kártalanítás nélkül sérti a nemzetközi jogban rögzített tulajdonvédelmi garanciákat.

Fentiek alapján tisztelettel kérem a Tisztelt Minisztérium hivatalos tájékoztatását és szakmai állásfoglalását az alábbi kérdésekben:

1. Tervez-e a Kormány vagy a Minisztérium a jövőben a solymári esethez hasonló olyan jogszabály-módosítást vagy egyedi kompenzációs programot, amely lehetővé teszi a magánszemélyeknél maradt kárpótlási jegyek közvetlen állami visszaváltását, készpénzre vagy életjáradékra váltását, esetleg más állami vagyponra (pl. állami földterületre, erdőre) való cseréjét?
2. Milyen jogi vagy gyakorlati lehetősége maradt jelenleg egy állampolgárnak arra, hogy a tulajdonában lévő kárpótlási jegyek mögött álló, állam által elismert és szavatolt követelést érvényesítse?
3. Vizsgálja-e a Minisztérium a kárpótlási jegyek tőzsdei kivezetésének és elértéktelenítésének nemzetközi jogi és Európai Uniós alapjogi aggályait, különös tekintettel a tulajdonhoz való jog sérelmére?

Kérem, hogy hivatalos válaszukat a fent megadott postai címemre megküldeni szíveskedjenek.

Kelt: Buják, 2026. 05.28.

Tisztelettel: